

Scenbeskrivning: Arbetsintervju

Scenen utspelar sig under en arbetsintervju där en döv arbetssökande, Aisha, möter en arbetsgivare. Med sig har hon en teckenspråkstolk, Anna, som möjliggör kommunikationen.

Arbetsgivaren inleder mötet med att tacka Aisha för att hon kommit och uttrycker sin beundran över hennes CV och personliga brev. Hen erkänner dock en viss okunskap om döva och frågar hur kommunikationen med kollegor skulle fungera. Aisha förklarar att de helt enkelt skulle använda en teckenspråkstolk, precis som under intervjun. Arbetsgivaren är nyfiken och vill veta mer om hur tolktjänsten fungerar – vem som bokar och vem som betalar.

Aisha försöker förklara att systemet i Sverige är komplicerat och inte lika välfungerande som i andra nordiska länder. När arbetsgivaren frågar om tolken som är där idag kommer att skicka en faktura till företaget, skyndar Aisha sig att förtydliga att Tolkcentralen står för kostnaden vid intervjun. Däremot, om hon skulle anställas, skulle arbetsgivaren behöva stå för tolkkostnaden.

Arbetsgivaren reagerar fundersamt och undrar om det finns ekonomiskt stöd för detta. Aisha berättar om möjligheten till lönebidrag från Arbetsförmedlingen, där arbetsgivare kan få upp till 20 000 kr i månaden för att anställa en döv person. Arbetsgivaren ställer en kritisk fråga: Varför skulle jag få bidrag för att anställa dig?

Aisha blir nervös och försöker förklara att det är så Arbetsförmedlingens system fungerar – att myndigheten betraktar döva som personer med "nedsatt arbetsförmåga", vilket är en förutsättning för att beviljas lönebidrag. Arbetsgivaren reagerar skeptiskt och frågar om hon själv anser att hon har en nedsatt arbetsförmåga.

Aisha blir tydlig: nej, hon och andra döva arbetar minst lika bra som hörande. Men eftersom Arbetsförmedlingen kräver att hon registrerar sig som en person med nedsatt arbetsförmåga för att arbetsgivaren ska få bidrag, blir det en paradoxal situation. Hon skrattar nervöst åt det absurda i systemet.

Arbetsgivaren svarar allvarligt: Jag tycker inte att det är speciellt roligt.

Aisha blir uppgiven och inser att samtalet inte leder någonstans. Hon tackar för intervjun och lämnar rummet.